32001R2529

22.12.2001 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* L 341/3

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 2529/2001, 19. detsember 2001, lamba- ja kitselihaturu ühise korralduse kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades järgmist:

(1) Lamba- ja kitselihaturu ühist korraldust käsitlevad sätted on ette nähtud mitmetes määrustes. Selguse huvides tuleks kõnealused määrused kehtetuks tunnistada ja asendada uue määrusega. Nõukogu 14. oktoobri 1980. aasta määrus (EMÜ) nr 2644/80 (milles sätestatakse sekkumise üldeeskirjad lamba- ja kitselihasektoris), ([4]) nõukogu 12. detsembri 1989. aasta määrus (EMÜ) nr 3901/89 (millega määratletakse rasketeks rümpadeks nuumatud talled), ([5]) nõukogu 14. mai 1990. aasta määrus (EMÜ) nr 1323/90 (millega kehtestatakse eriabi lamba- ja kitsekasvatusele teatavates ühenduse ebasoodsamates piirkondades), ([6]) nõukogu 27. novembri 1990. aasta määrus (EMÜ) nr 3493/90 (milles sätestatakse lamba- ja kitselihatootjatele lisatasude maksmise üldeeskirjad), ([7]) nõukogu 5. veebruari 1991. aasta määrus (EMÜ) nr 338/91 (millega määratakse kindlaks värskete või külmutatud lambarümpade ühenduse standardkvaliteet) ([8]) ja nõukogu 3. novembri 1998. aasta määrus (EÜ) nr 2467/98 (lamba- ja kitselihaturu ühise korralduse kohta) ([9]) asendatakse käesolevas määruses sätestatud uue korraga ja tuleks seepärast kehtetuks tunnistada.

(2) Põllumajandusturgude ühine korraldus võib olla tootest olenevalt erinev.

(3) Asutamislepingu artiklis 33 seatud eesmärkide, eriti turu stabiilsuse ja põllumajanduses hõivatud rahvastikuosa rahuldava elatustaseme saavutamiseks on vaja sätestada teatav kord, mis hõlbustaks kohandada pakkumist turunõuetega. Tuleks ette näha siseturuga seotud meetmed, mis hõlmavad eelkõige lisatasu lamba- ja kitseliha tootjatele ning eraladustuskava.

(4) Tootjatele makstava lisatasu suuruse määramisel tuleb arvesse võtta ühenduse tootmissüsteemide erisugust spetsialiseerumist. Emaskitsede jaoks ettenähtud lisatasu tuleks anda nende teatavate piirkondade tootjatele, kus kitsi kasvatatakse peamiselt kitseliha tootmise eesmärgil ja kus kitse- ja lambakasvatusmeetodid on laadilt samasugused.

(5) Samuti tuleks ette näha täiendava lisatasu maksmine nende piirkondade tootjatele, kus lamba- ja kitsekasvatus on traditsiooniline tegevus või kus see toetab olulisel määral maapiirkondade majandust. Täiendavat lisatasu tuleks anda üksnes tootjatele, kelle põllumajandusettevõtte maa-aladest kasutatakse vähemalt 50 % põllumajanduslikul otstarbel ning kui kõnealused maa-alad asuvad ebasoodsamates piirkondades vastavalt nõukogu 27. mai 1999. aasta määruses (EÜ) nr 1257/1999 (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta) ([10]) esitatud määratlusele.

(6) Halduslikel põhjustel peaks lisatasude maksmise varaseim tähtpäev langema kokku eelarveaasta algusega. Soovitud majandusliku mõju saavutamiseks tuleb lisatasusid maksta teatavate ajavahemike jooksul.

(7) On vaja sätestada võimalus lisatasude summade muutmiseks, pidades silmas tootmise, tootlikkuse ja turgude arengut.

(8) Tootmise ja suuremate kulutuste tegemise soodustamise vältimiseks on kohane jätta kehtima tootjate individuaalsed ülemmäärad. Iga liikmesriigi lisatasuõiguste koguarv tuleks kindlaks määrata varem kehtestatud tasemete alusel.

([1]) EÜT C 213 E, 31.7.2001, lk 275.
([2]) Arvamus on esitatud 25. oktoobril 2001 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).
([3]) Arvamus on esitatud 17. oktoobril 2001 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).
([4]) EÜT L 275, 18.10.1980, lk 8.
([5]) EÜT L 375, 23.12.1989, lk 4. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1266/95 (EÜT L 123, 3.6.1995, lk 3).
([6]) EÜT L 132, 23.5.1990, lk 17. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 193/98 (EÜT L 20, 27.1.1998, lk 18).
([7]) EÜT L 337, 4.12.1990, lk 7. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2825/2000 (EÜT L 328, 23.12.2000, lk 1).
([8]) EÜT L 41, 14.2.1991, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2536/97 (EÜT L 347, 18.12.1997, lk 6).
([9]) EÜT L 312, 20.11.1998, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1669/2000 (EÜT L 193, 29.7.2000, lk 8).
([10]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

(9) Lisatasu saamise õigusest ei tohiks ilma jätta uusi tootjaid ja neid olemasolevaid tootjaid, kelle individuaalsed ülemmäärad ei vasta erinevatel põhjustel muutustele nende karjades. Seepärast tuleks ette näha vastavalt ühenduse kriteeriumidele täidetavate ja hallatavate riigi varude kasutamine. Samal põhjusel tuleks ilma seonduva talumajapidamise üleandmiseta lisatasu saamise õiguste loovutamise suhtes kohaldada eeskirju, mille kohaselt osa loovutatavatest õigustest võetakse ära ilma hüvitiseta ning antakse riigi varusse.

(10) Liikmesriikidel tuleks võimaldada pakkuda lisatasu õiguste ajutise loovutamise võimalust, et lubada tootjatel vähendada piiratud ajaks oma toodangut.

(11) Tuleks luua seos tundlike alade või paikkondade ning lamba- ja kitsekasvatuse vahel, et tagada lamba- ja kitsekasvatuse jätkumine eelkõige aladel, kus see on oluline kohaliku majanduse jaoks.

(12) Lamba- ja kitsekasvatuse tingimused ning tootjate sissetulekud on ühenduse eri tootmispiirkondades märkimisväärselt erinevad. Seepärast on vaja ette näha ühenduse lisatoetuste süsteem, mille liikmesriigid kehtestavad ja rakendavad kinnitatud kogusumma piires ning teatavate ühiste kriteeriumide alusel, et arvestada piisavalt struktuuriliste ja looduslike erinevustega ning sektori eri vajadustega. Kõnealused kogusummad tuleks liikmesriikidele eraldada nendele makstavate lisatasude osa põhjal. Ühiste kriteeriumide eesmärk on muu hulgas takistada lisatoetuste võimalikku diskrimineerivat mõju ja võtta arvesse asjaomaseid ühenduse mitmepoolseid kohustusi. Eelkõige on oluline, et liikmesriigid oleksid kohustatud võtma meetmeid üksnes objektiivsete kriteeriumide alusel, arvestades täiel määral võrdse kohtlemise põhimõtet ning vältides turu- ja konkurentsimoonutusi.

(13) Sekkumismeetmete raames võib anda eraladustusabi, mis mõjutab toodete turustamist vähimal määral. Kõnealuse abi nõuetekohase kohaldamise tagamiseks tuleks komisjoni täiel määral teavitada hinnasuundumustest lamba- ja kitseliha ühisturul.

(14) Üldjuhul tuleks eraladustusabi andmise otsus teha pakkumismenetluse raames, kui teatavad turuhinna kriteeriumid on täidetud. Kiireloomulise eraladustusvajaduse tekkides seoses eriti keerulise majandusliku olukorraga ühel või mitmel noteeringualal oleks abi siiski tõhusam, kui selle suurus oleks eelnevalt kindlaks määratud. Seepärast on sellise turuolukorra tekkimise järel vaja komisjonil lubada abi eelnevalt kindlaks määrata, isegi kui kõnealused turuhinna kriteeriumid ei ole täidetud.

(15) Imporditollimaksusüsteemi hõlmav kauplemise kord koos hinna-, lisatasu- ja sekkumiskorraldusega peaks ühenduse turgu stabiliseerima.

(16) Pädevad ametiasutused peavad saama pidevalt jälgida kaubanduse arengut, et hinnata turu arengut ja vajaduse korral kohaldada käesolevas määruses sätestatud meetmeid. Selleks tuleks sätestada impordilitsentside ja vajaduse korral vastavate ekspordilitsentside andmine tagatise vastu, millega tagatakse nende tehingute sooritamine, mille jaoks litsents on taotletud.

(17) Teatavate põllumajandustoodete impordist tulenevate kahjulike mõjude vältimiseks või kõrvaldamiseks ühenduse turul tuleb ühe või mitme sellise toote impordi puhul kohaldada täiendavat imporditollimaksu, kui on täidetud teatavad tingimused.

(18) Teatavatel tingimustel on asjakohane anda komisjonile volitused avada ja hallata tariifikvoote, mis tulenevad vastavalt asutamislepingule sõlmitud rahvusvahelistest lepingutest või muudest nõukogu otsustest.

(19) Lisaks eespool kirjeldatud süsteemile tuleks määral, mis on vajalik selle nõuetekohaseks toimimiseks, ette näha seestöötlemise ja välistöötlemise korra täielik või osaline keelamine, kui olukord turul seda nõuab.

(20) Tollimaksukord võimaldab loobuda kõikidest muudest kaitsemeetmetest ühenduse välispiiril. Ühiste hindade ja tollimaksude süsteem võib erandlikel asjaoludel osutuda siiski ebapiisavaks. Sellisel juhul peaks ühendusel olema võimalik võtta viivitamata kõik vajalikud meetmed, et vältida ühenduse turu kaitsetuks jäämist häirete ees, mis võivad tekkida pärast imporditõkete kõrvaldamist. Kõnealused meetmed peavad olema kooskõlas ühenduse kohustustega, sealhulgas rahvusvaheliste kohustustega.

(21) Meetmete võtmine võib osutuda vajalikuks ka siis, kui oluline hinnatõus või hinnalangus põhjustab häireid ühenduse turul või ähvardab neid esile kutsuda.

(22) Loomahaiguste leviku tõkestamiseks kavandatud meetmete rakendamisest tulenevad vaba liikumise piirangud võivad ühe või mitme liikmesriigi turul raskusi põhjustada. Selliste olukordade lahendamiseks võib osutuda vajalikuks kehtestada erandlikud turutoetusmeetmed.

(23) Teatava abi andmine kahjustaks ühistel hindadel põhineva ühtse turu nõuetekohast toimimist. Seepärast tuleks lamba- ja kitseliha suhtes kohaldada asutamislepingu riigiabi käsitlevaid sätteid.

(24) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ([1])

(25) Liikmesriikide kulutused, mis on seotud käesoleva määruse rakendamisest tulenevate kohustustega, kuuluvad nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1258/1999 (ühise põllumajanduspoliitika finantseerimise kohta) ([2]) reguleerimisalasse.

(26) Teatavates ühenduse piirkondades esineb probleeme seoses lamba- ja kitsekasvatuse mõjuga keskkonnale. Komisjon peaks kogemuste põhjal koostama kõnealust teemat käsitleva aruande, vajaduse korral koos ettepanekutega.

(27) Üleminek määruses (EÜ) nr 2467/98 sätestatud korralt käesolevas määruses sätestatud korrale võib põhjustada raskusi, mida käesolevas määruses ei käsitleta. Selliste raskuste ületamiseks tuleks komisjonil võimaldada võtta üleminekumeetmeid. Komisjonil tuleks lubada ka lahendada konkreetseid praktilisi küsimusi,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Lamba- ja kitselihaturu ühine korraldus sisaldab siseturu- ja kaubandussüsteemi ning hõlmab järgmisi tooteid:

	CN-kood	*Kirjeldus*
a)	0104 10 30	Lambatalled (kuni aastavanused)
	0104 10 80	Eluslambad, v.a tõupuhtad aretusloomad ja talled
	0104 20 90	Eluskitsed, v.a tõupuhtad aretusloomad
	0204	Lamba- ja kitseliha, värske, jahutatud või külmutatud
	0210 99 21	Lamba- ja kitseliha, kondiga, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
	0210 99 29	Lamba- ja kitseliha, kondita, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
b)	0104 10 10	Eluslambad – tõupuhtad aretusloomad
	0104 20 10	Eluskitsed – tõupuhtad aretusloomad
	0206 80 99	Söödav lamba- ja kitserups, värske või jahutatud, v.a farmaatsiatoodete tooraineks
	0206 90 99	Söödav lamba- ja kitserups, külmutatud, v.a farmaatsiatoodete tooraineks
	0210 99 60	Söödav lamba- ja kitserups, soolatud, soolvees, kuivatatud või suitsutatud
	ex 1502 00 90	Lamba- või kitserasv, v.a rubriiki 1503 kuuluv
c)	1602 90 72 1602 90 74	Muud lamba- ja kitselihast või lamba- ja kitserupsist valmistatud tooted või konservid, kuumtöötlemata; segud kuumtöödeldud ja kuumtöötlemata lihast või rupsist
d)	1602 90 76 1602 90 78	Muud lamba- ja kitselihast või lamba- ja kitserupsist valmistatud tooted või konservid, v.a kuumtöötlemata või segud

I JAOTIS

SISETURG

Artikkel 2

Selleks et soodustada tootmisharusiseste ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide tegevust, mis hõlbustab pakkumise kohandamist turunõuetega, võib artiklis 1 loetletud toodete suhtes võtta järgmisi ühenduse meetmeid:

a) lamba- ja kitsekasvatuse täiustamine;

b) tootmis-, töötlemis- ja turustuskorralduse edendamine;

c) kvaliteedi parandamine;

d) kasutatud tootmismeetoditel põhinevate lühi- ja pikaajaliste prognooside kujundamine;

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

([2]) EÜT L 160, 26.06.1999, lk 103.

e) turuhinnadünaamika registreerimise hõlbustamine.

Kõnealuseid meetmeid käsitlevad üldeeskirjad võetakse vastu asutamislepingu artikli 37 lõikes 2 sätestatud korras.

I PEATÜKK

OTSETOETUSED

Artikkel 3

Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *tootja* – üksiktalupidaja, füüsiline või juriidiline isik või füüsiliste või juriidiliste isikute rühm, kelle põllumajandusettevõte asub ühenduse territooriumil ning kes tegeleb lamba- või kitsekasvatusega, olenemata sellise rühma või selle liikmete õiguslikust seisundist vastavalt siseriiklikule õigusele;

b) *põllumajandusettevõte* – kõik tootmisüksused, mida majandab tootja ja mis asuvad ühe liikmesriigi territooriumil;

c) *utt* – emane lammas, kes on poeginud vähemalt üks kord või kelle vanus on vähemalt üks aasta;

d) *emaskits* – emane kits, kes on poeginud vähemalt üks kord või kelle vanus on vähemalt üks aasta.

1. jagu

Lisatasu ute või kitse kohta

Artikkel 4

1. Tootja, kes peab oma põllumajandusettevõttes uttesid, võib taotluse korral saada lisatasu uttede pidamiseks (lisatasu ute kohta).

2. Tootja, kes peab oma põllumajandusettevõttes emaskitsi, võib taotluse korral saada lisatasu emaskitsede pidamiseks (lisatasu kitse kohta). Kõnealust lisatasu antakse tootjatele teatavates piirkondades, kus tootmine vastab järgmistele kriteeriumidele:

1. kitsekasvatuse peamine eesmärk on kitseliha tootmine;

2. kitse- ja lambakasvatuse meetodid on laadilt sarnased.

Selliste piirkondade loetelu määratakse kindlaks artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

3. Lisatasu ute või kitse kohta määratakse iga-aastase maksena kalendriaasta, lisatasu saamise tingimustele vastava looma ja tootja kohta individuaalülemmäärade piires. Liikmesriik määrab kindlaks nende loomade miinimumarvu, kelle suhtes esitatakse lisatasu saamise taotlus. Kõnealune miinimumarv peab olema suurem kui 10 ja väiksem kui 50.

4. Ute kohta antava lisatasu suurus on 21 eurot. Lambapiima või lambapiimal põhinevaid tooteid turustavatele tootjatele antava lisatasu suurus on siiski 16,8 eurot ute kohta.

5. Emaskitse kohta antava lisatasu suurus on 16,8 eurot.

6. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

2. jagu

Täiendav lisatasu

Artikkel 5

1. Täiendavat lisatasu makstakse nende piirkondade tootjatele, kus lamba- ja kitsekasvatus on traditsiooniline tegevus või kus see toetab olulisel määral maapiirkondade majandust. Liikmesriigid määratlevad kõnealused piirkonnad. Igal juhul antakse täiendavat lisatasu üksnes tootjale, kelle põllumajandusettevõtte põllumajanduslikul otstarbel kasutatavatest maaaladest asub vähemalt 50 % ebasoodsamates piirkondades vastavalt määruses (EÜ) nr 1257/1999 esitatud määratlusele.

2. Täiendavat lisatasu antakse ka tootjale, kes tegeleb rändkarjatamisega, juhul kui:

a) vähemalt 90 % loomadest, kelle suhtes lisatasu taotletakse, karjatatakse vähemalt 90 päeva järjest lõike 1 kohaselt määratletud tingimustele vastavas piirkonnas ja

b) põllumajandusettevõtte asukoht on selgelt piiritletud geograafilises piirkonnas, mille puhul on liikmesriik sätestanud, et rändkarjatamine on traditsiooniline lamba- ja/või kitsekasvatuse tava ja et selline loomade liikumine on vajalik, kuna rändkarjatamise ajal ei ole piisavas koguses sööta.

3. Täiendava lisatasu suuruseks määratakse 7 eurot ute ja emaskitse kohta. Täiendavat lisatasu antakse samadel tingimustel, mis on sätestatud lisatasude andmiseks ute ja kitse kohta.

4. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

3. jagu

Ühissätted

Artikkel 6

1. Tootjatele makstakse lisatasu vastavalt uttede ja/või emaskitsede arvule, keda peetakse nende põllumajandusettevõtetes artikli 25 lõikes 2 sätestatud korras kindlaksmääratava minimaalse ajavahemiku jooksul.

Lisatasu makstakse niipea kui nõukogu 27. novembri 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 3508/92 (milles kehtestatakse ühenduse teatavate toetuskavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem) [1] ettenähtud kontrollid on teostatud, kuid mitte enne selle kalendriaasta 16. oktoobrit, milleks lisatasu taotletakse, ja hiljemalt järgmise kalendriaasta 31. märtsil.

[1] EÜT L 355, 5.12.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 495/2001 (EÜT L 72, 14.3.2001, lk 6).

2. Pärast lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise uute eeskirjade sätestamist käsitleva määruse jõustumist tuleb lisatasu saamiseks loom identifitseerida ja registreerida vastavalt kõnealustele eeskirjadele.

Artikkel 7

Lisatasude summasid võib muuta vastavalt tootmise, tootlikkuse ja turu arengule asutamislepingu artikli 37 lõikes 2 sätestatud korras.

4. jagu

Individuaalpiirangud

Artikkel 8

1. Arvestades lõikeid 2 ja 3, võrdub 1. jaanuaril 2002 tootja individuaalne ülemmäär nende lisatasuõiguste arvuga, mis tal olid asjakohaste ühenduse eeskirjade kohaselt 31. detsembril 2001.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et alates 1. jaanuarist 2002 ei ületaks lisatasuõiguste summa nende territooriumil I lisas sätestatud riiklikku ülemmäära ning et säiliks artiklis 10 osutatud riigi varu.

3. Kui lõike 2 kohaselt võetavate meetmete tõttu tuleb vähendada tootjate individuaalseid ülemmäärasid, vähendatakse neid objektiivsete kriteeriumide alusel ilma hüvitiseta.

Kõnealused kriteeriumid hõlmavad:

a) seda, mil määral tootjad on oma individuaalseid ülemmäärasid kasutanud kolmel 2001. aastale eelneval võrdlusaastal;

b) erilisi loomulikke asjaolusid või kohaldatud karistusi, mille tõttu vähemalt ühe võrdlusaasta jooksul lisatasu ei maksta või selle suurust vähendatakse;

c) muid erandlikke asjaolusid, mille tõttu vähemalt ühel võrdlusaastal tehtud maksed ei vasta eelmistel aastatel tuvastatud tegelikule olukorrale.

4. Vastavalt lõikele 2 võetud meetme alusel äravõetud lisatasuõigused tühistatakse.

5. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 9

1. Kui tootja müüb oma põllumajandusettevõtte või annab selle üle mõnel muul viisil, võib ta kõik oma lisatasuõigused loovutada põllumajandusettevõtte üle võtnud isikule.

2. Samuti võib ta oma õigused teistele tootjatele täielikult või osaliselt loovutada ilma põllumajandusettevõtet üle andmata.

Lisatasuõiguste loovutamise korral ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta loovutatakse kuni 15 % lisatasuõigustest ilma hüvitiseta tasuta ümberjagamiseks selle liikmesriigi varusse, kus põllumajandusettevõte asub.

Liikmesriigid võivad omandada lisatasuõigusi tootjatelt, kes vabatahtlikult loobuvad oma õigustest täielikult või osaliselt. Sel juhul võib selliste õiguste omandamise eest teha kõnealustele tootjatele makseid kas riigieelarvest või artikli 11 lõike 2 viiendas taandes ettenähtud korras.

Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid nõuetekohaselt põhjendatud asjaoludel ette näha, et põllumajandusettevõtte müügi või muul viisil üleandmise korral loovutatakse õigused riigi varu vahendusel.

3. Liikmesriigid võivad võtta vajalikud meetmed, et vältida lisatasuõiguste loovutamist väljapoole tundlikke alasid või piirkondi, kus lambakasvatus on kohaliku majanduse jaoks eriti tähtis.

4. Liikmesriigid võivad enne kindlaksmääratavat kuupäeva lubada selle osa lisatasu saamise õiguse ajutist loovutamist, mida tootja, kellele see kuulub, ei kavatse kasutada.

5. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

Need üksikasjalikud eeskirjad käsitlevad eelkõige:

a) sätteid, mis võimaldavad liikmesriikidel lahendada probleeme, mis on seotud lisatasuõiguste üleminekuga tootjatelt, kes ei oma enda ettevõtete all olevaid maa-alasid, ja

b) erieeskirju osaliselt loovutatavate õiguste miinimummäära kohta.

Artikkel 10

1. Iga liikmesriik säilitab lisatasuõiguste riigi varu.

2. Artikli 9 lõike 2 või muude ühenduse sätete kohaselt loovutatavad lisatasuõigused lisatakse riigi varusse.

3. Liikmesriigid võivad anda tootjatele lisatasuõigusi riigi varu piires. Lisatasuõiguste andmisel eelistatakse eelkõige uusi ettevõtjaid, noori talupidajaid või muid eesõigustega tootjaid.

4. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad, eelkõige kasutamata jäänud lisatasuõiguste loovutamist ja ümberjaotamist käsitlevad eeskirjad sätestatakse artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

II PEATÜKK

LISATOETUSED

Artikkel 11

1. Liikmesriigid maksavad igal aastal lisatoetust niisuguses ulatuses, et toetuste kogusumma vastaks II lisas sätestatud kogumäärale.

Liikmesriigid võivad teha otsuse täiendada II lisas sätestatud üldsummasid, vähendades artiklis 4 osutatud summasid. Neid summasid vähendatakse kuni ühe euro võrra ning kõnealust vähendamist võib kohaldada piirkonniti.

Lisatoetust makstakse igal aastal objektiivsete kriteeriumide alusel, milleks on eelkõige asjakohased tootmisstruktuurid ja -tingimused, tagades tootjate võrdse kohtlemise ja välistades turu- ja konkurentsimoonutused. Lisatoetust makstakse artiklis 6 sätestatud tähtaja jooksul. Lisatoetust ei seota turuhindade kõikumisega. Lisatoetust võib maksta piirkonniti.

2. Lisatoetused võivad hõlmata eelkõige järgmist:

— lisatoetus tootjatele, kes viljelevad teatavaid, eelkõige kvaliteediga seotud tootmisviise, mis on tähtsad kohaliku majanduse või keskkonnakaitse seisukohalt,

— artiklis 4 sätestatud lisatasu suurenemine. Lisatoetuse andmise tingimuseks võib olla loomkoormuse nõuete kohaldamine, mille määrab kindlaks liikmesriik vastavalt kohalikele tingimustele,

— toetus tootjate põllumajandusettevõtete ümberkorraldamiseks või tootjaorganisatsioonide arendamiseks,

— pindalatoetus tootjatele, mida antakse asjaomasel kalendriaastal tootja käsutuses oleva söödamaa hektari kohta, kui kõnealuse söödamaa suhtes ei taotleta samaks aastaks toetust teatavate põllukultuuride tootjatele ettenähtud toetussüsteemi, kuivsööda jaoks ettenähtud toetussüsteemi või muude püsi- või aiakultuuride jaoks ettenähtud ühenduse abikavade raames,

— toetus tootjatele, kes loovutavad vabatahtlikult oma õigused vastavalt artikli 9 lõikele 2,

— toetus lamba- ja kitseliha töötlemise ja turustamise tõhustamiseks ja ratsionaliseerimiseks.

3. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

III PEATÜKK

ERALADUSTUS

Artikkel 12

1. Komisjon võib otsustada anda eraladustusabi eriti raske turuolukorra puhul ühes või mitmes noteeringualas. Noteeringuala on:

a) Suurbritannia;

b) Põhja-Iirimaa;

c) kõik ülejäänud liikmesriigid eraldi.

Abi antakse pakkumismenetluse raames.

Siiski võib teha otsuse anda abi eelkinnituse menetluse raames, kui kiireloomuline eraladustamine peaks osutuma vajalikuks.

2. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu ja eraladustusabi andmise otsus tehakse artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

II JAOTIS

KAUBAVAHETUS KOLMANDATE RIIKIDEGA

Artikkel 13

1. Artiklis 1 loetletud toodete importimisel ühendusse või eksportimisel ühendusest võidakse nõuda impordi- või ekspordilitsentsi.

Impordi- ja ekspordilitsentsid kehtivad kogu ühenduses.

Liikmesriigid annavad litsentsi igale taotlejale, olenemata tema tegevuskohast ühenduses ning ilma et see piiraks artikli 16 kohaldamiseks võetud meetmete rakendamist.

Kõnealuste litsentside väljaandmise tingimuseks võib olla tagatise esitamine, millega garanteeritakse toodete eksport või import litsentsi kehtivusaja jooksul; kui kõnealuse aja jooksul importi või eksporti ei teostata või teostatakse üksnes osaliselt, jääb tagatise esitaja sellest täielikult või osaliselt ilma, välja arvatud vääramatu jõu korral.

2. Nende toodete loetelu, mille puhul taotletakse ekspordilitsentsi, litsentside kehtivusaeg ja muud käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 14

Artiklis 1 loetletud toodete suhtes kohaldatakse ühise tollitariifistiku tollimaksumäärasid.

Artikkel 15

1. Selleks et vältida või kõrvaldada artiklis 1 loetletud toodete impordist tingitud võimalikku kahjulikku mõju ühenduse turule, tuleb juhul, kui on täidetud komisjoni poolt lõike 4 kohaselt määratavad tingimused, maksta ühe või mitme sellise toote impordil täiendavat imporditollimaksu lisaks ühises tollitariifistikus sätestatud maksumäärale, välja arvatud juhul, kui import ei põhjusta tõenäoliselt häireid ühenduse turul või kui toime oleks kavandatud eesmärgiga võrreldes ebaproportsionaalne.

2. Ühenduse poolt Maailma Kaubandusorganisatsioonile teatatud hinnatasemest ("käivitushind") madalama hinnaga teostatava impordi puhul võib nõuda täiendavat imporditollimaksu.

Kui aastal, mil ilmneb või tõenäoliselt ilmneb lõikes 1 osutatud kahjulik mõju, ületab impordimaht turulepääsu võimalustel põhineva taseme, mida määratletakse eelmise kolme aasta vastava sisetarbimise protsendina ("käivituskogus"), võib kehtestada täiendava imporditollimaksu.

3. Impordihinnad, mida võetakse arvesse täiendava imporditollimaksu kehtestamisel vastavalt lõike 2 esimesele lõigule, määratakse kindlaks asjaomase saadetise CIF-impordihinna alusel.

Selleks kontrollitakse CIF-impordihindu kõnealuse toote tüüpiliste hindadega maailmaturul või ühenduse imporditurul.

4. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu artikli 25 lõikes 2 sätestatud korras. Kõnealustes eeskirjades täpsustatakse eelkõige tooted, mille suhtes võib täiendavat imporditollimaksu kohaldada.

Artikkel 16

1. Artiklis 1 loetletud toodete tariifikvoodid, mis tulenevad kooskõlas asutamislepingu artikliga 300 või muude nõukogu õigusaktidega sõlmitud lepingutest, avatakse ja neid hallatakse vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mis võetakse vastu artikli 25 lõikes 2 sätestatud korras.

2. Kvootide haldamisel võib kasutada ühte või mitut järgmistest meetoditest:

a) meetod, mis põhineb taotluste saabumise järjekorral (põhimõttel "kes ees, see mees");

b) meetod, millega jaotatakse kvoodid taotluste esitamisel taotletud koguste alusel ("üheaegse läbivaatamise meetod");

c) meetod, mis põhineb tavapärastel kaubavoogudel (vanad olijad/taotlejad).

Kohaldada võib ka muid kohaseid meetodeid. Kõnealused meetodid ei tohi põhjustada diskrimineerimist asjaomaste ettevõtjate vahel.

3. Haldusmeetodite kohaldamisel tuleb vajaduse korral pöörata piisavalt tähelepanu ühenduse turu tarnenõuetele ja kõnealuse turu tasakaalu säilitamisele.

4. Lõikes 1 osutatud üksikasjalike eeskirjadega:

a) nähakse ette iga-aastased kvoodid, mis on vajaduse korral sobivalt aasta peale jaotatud;

b) määratakse kindlaks kasutatav haldusmeetod;

c) nähakse vajaduse korral ette toote laadi, lähteriiki ja päritolu ning asjakohastel juhtudel tavapäraste kaubavoogude säilitamist kinnitavad tagatised;

d) nähakse ette punktis c osutatud tagatiste kontrollimiseks kasutatava dokumendi tunnustamine ja

e) kehtestatakse impordilitsentside väljaandmise tingimused ja kehtivusaeg.

Artikkel 17

1. Käesoleva määruse artiklis 1 osutatud toodete turu ühise korralduse nõuetekohaseks toimimiseks vajalikul määral võib nõukogu erijuhtudel, tegutsedes komisjoni ettepanekul vastavalt asutamislepingu artikli 37 lõikes 2 sätestatud hääletusmenetlusele, keelata täielikult või osaliselt seestöötlemise korra kohaldamise nimetatud artiklis 1 osutatud toodete puhul.

2. Erandina lõikest 1 teeb komisjon liikmesriigi taotluse põhjal või omal algatusel otsuse vajalike meetmete kohta, kui lõikes 1 osutatud olukord tekib erandlikult kiiresti ja sees- või välistöötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu; nõukogule ja liikmesriikidele teatatakse nendest meetmetest, mis ei tohi kehtida kauem kui kuus kuud ja mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse nädala jooksul pärast taotluse saamist.

3. Iga liikmesriik võib meetmetega, mille kohta on komisjon otsuse teinud, pöörduda nädala jooksul alates otsuse teatavaks tegemise päevast nõukogu poole. Nõukogu võib komisjoni otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega kinnitada, muuta või tühistada.

Kui nõukogu ei ole teinud otsust kolme kuu jooksul, käsitatakse komisjoni otsust tühistatuna.

Artikkel 18

1. Artiklis 1 osutatud toodete tariifse klassifikatsiooni suhtes kohaldatakse koondnomenklatuuri tõlgendamise üldeeskirja ja selle üksikasjalikke rakenduseeskirju. Käesoleva määruse kohaldamisest tulenev tariifinomenklatuur moodustab osa ühisest tollitariifistikust.

2. Kui käesolevas määruses või vastavalt sellele vastuvõetud sätetes ei ole sätestatud teisiti, ei tohi kolmandate riikidega kauplemisel:

a) kohaldada ühtegi maksu, millel on tollimaksuga samaväärne mõju;

b) kohaldada ühtegi koguselist piirangut või samaväärse mõjuga meedet.

Artikkel 19

1. Kui impordi või ekspordi suurenemine põhjustab või võib põhjustada artiklis 1 osutatud ühe või mitme toote turul ühenduses tõsiseid häireid, mis võivad ohustada asutamislepingu artiklis 33 sätestatud eesmärke, võib kauplemisel kolmandate riikidega kohaldada kohaseid meetmeid, kuni häired või häirete oht on möödunud.

Nõukogu võtab komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu käesoleva lõike üldised rakenduseeskirjad ja määratleb, millisel juhul ja millises ulatuses võivad liikmesriigid võtta kaitsemeetmeid.

2. Lõikes 1 osutatud olukorra puhul võtab komisjon liikmesriigi taotluse korral või omal algatusel vajalikud meetmed. Komisjon teavitab liikmesriike nendest meetmetest, mida kohaldatakse viivitamata. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

3. Iga liikmesriik võib meetmetega, mille kohta on komisjon otsuse teinud, pöörduda kolme tööpäeva jooksul alates otsuse teatavaks tegemise päevast nõukogu poole. Nõukogu tuleb viivitamata kokku. Nõukogu võib kvalifitseeritud häälteenamusega kõnealust meedet muuta või selle tühistada.

4. Käesolevat artiklit kohaldatakse, võttes arvesse ühenduse kohustusi, kaasa arvatud rahvusvahelisi kohustusi.

III JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 20

Liikmesriigid registreerivad lammaste ja lambaliha hinnad eeskirjade alusel, mille kehtestab komisjon artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 21

1. Kui ühenduse turul hinnad oluliselt tõusevad või langevad ja selline olukord tõenäoliselt jätkub, põhjustades turuhäireid või ähvardades neid esile kutsuda, võib artikli 25 lõikes 2 osutatud korras võtta vajalikke meetmeid.

2. Komisjon võtab käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad vastu artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 22

Loomahaiguste leviku tõkestamiseks võetud meetmetest tuleneda võivate vaba liikumise piirangute arvessevõtmiseks võib sellistest piirangutest mõjutatud turgude toetuseks võtta erakorralisi meetmeid artikli 25 lõikes 2 osutatud korras, kuid üksnes nii suures ulatuses ja nii pikaks ajaks, kui kõnealuse turu toetuseks täpselt vaja läheb.

Artikkel 23

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesoleva määruse artiklis 1 osutatud toodete tootmisel ja nendega kauplemisel asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89.

Artikkel 24

Liikmesriigid ja komisjon annavad üksteisele käesoleva määruse rakendamiseks vajalikku teavet.

Sellise teabe edastamise ja levitamise eeskirjad võetakse vastu artikli 25 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 25

1. Komisjoni abistab lamba- ja kitselihaturu korralduskomitee, mis koosneb liikmesriikide esindajatest ja mida juhib komisjoni esindaja.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 sätestatud tähtajaks kehtestatakse üks kuu.

3. Komitee võtab vastu oma kodukorra.

Artikkel 26

Äärmise vajaduse korral võetakse artikli 25 lõikes 2 osutatud korras praktiliste ja konkreetsete probleemide lahendamiseks vajalikud ja nõuetekohaselt põhjendatud meetmed.

Sellised meetmed võivad käesoleva määruse teatavatest osadest kõrvale kalduda, kuid üksnes sellises ulatuses ja sellise aja jooksul, mis on hädavajalik.

Artikkel 27

Käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmisest tulenevate liikmesriikide kulutuste suhtes kohaldatakse määrust (EÜ) nr 1258/1999 ja selle rakendussätteid.

Artikkel 28

Komisjon koostab hiljemalt 31. detsembriks 2005 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande lamba- ja kitsekasvatuse mõjust keskkonnale teatavates ühenduse piirkondades, samuti lisatasude korra mõjust ja täiendavate lisatasude süsteemi toimimisest, võttes arvesse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise tõhustamise tulemusi. Vajaduse korral lisatakse aruandele asjakohased ettepanekud. Kõnealuse aruande koostamisel võetakse eelkõige arvesse aruandeid, mille liikmesriigid on esitanud määruse (EÜ) nr 1259/1999 artikliga 3 ettenähtud meetmete rakendamise kohta.

Artikkel 29

Määrused (EMÜ) nr 2644/80, (EMÜ) nr 3901/89, (EMÜ) nr 1323/90, (EMÜ) nr 3493/90, (EMÜ) nr 338/91 ja (EÜ) nr 2467/98 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid tuleks lugeda III lisas toodud vastavustabeli kohaselt.

Artikkel 30

Meetmed artiklis 29 osutatud määrustega sätestatud korralt käesoleva määrusega kehtestatud korrale ülemineku hõlbustamiseks võetakse vastu artikli 25 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 31

1. Käesolev määrus jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2002.

3. Määrusi (EMÜ) nr 2644/80, (EMÜ) nr 3901/89, (EMÜ) nr 1323/90, (EMÜ) nr 3493/90, (EMÜ) nr 338/91 ja (EÜ) nr 2467/98 kohaldatakse jätkuvalt seoses 2001. turustusaastaga.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 19. detsember 2001

Nõukogu nimel

eesistuja

A. NEYTS-UYTTEBROECK

I LISA

INDIVIDUAALSED ÕIGUSED UTE JA KITSE KOHTA ANTAVALE LISATASULE

Liikmesriik	Õigused (×NaN)
Belgia	70
Taani	104
Saksamaa	2 432
Kreeka	11 023
Hispaania	19 580
Prantsusmaa	7 842
Iirimaa	4 956
Itaalia	9 575
Luksemburg	4
Madalmaad	930
Austria	206
Portugal ([1])	2 690
Soome	80
Rootsi	180
Ühendkuningriik	19 492
Kokku	**79 164**

([1]) Välja arvatud ekstensiivistamisprogramm, mis on sätestatud nõukogu 26. aprilli 1994. aasta määruses (EÜ) nr 1017/94, milles käsitletakse praegu põllukultuuride all oleva maa-ala ümberkorraldamist ekstensiivse loomakasvatuse eesmärgil Portugalis (EÜT L 112, 3.5.1994, lk 2). Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1461/95 (EÜT L 144, 28.6.1995, lk 4).

II LISA

ARTIKLIS 11 OSUTATUD KOGUMÄÄRAD

(väljendatud tuhandetes eurodes)

Belgia	64
Taani	79
Saksamaa	1 793
Kreeka	8 767
Hispaania	18 827
Prantsusmaa	7 083
Iirimaa	4 875
Itaalia	6 920
Luksemburg	4
Madalmaad	743
Austria	185
Portugal	2 275
Soome	61
Rootsi	162
Ühendkuningriik	20 162

III LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EMÜ) nr 1323/90	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 5
Määrus (EMÜ) nr 3493/90	**Käesolev määrus**
Artikli 1 lõige 1	–
Artikli 1 lõige 2	–
Artikli 1 lõige 3	–
Artikli 1 lõige 4	Artikli 3 punkt a
Artikli 1 lõige 5	Artikli 3 punkt b
Artikkel 2	Artikkel 5
Artikkel 3	–
Artikkel 4	–
Määrus (EÜ) nr 2467/98	**Käesolev määrus**
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	–
Artikkel 4	Artikkel 20
Artikli 5 lõige 1	Artikli 4 lõige 1
Artikli 5 lõiked 2 ja 3	Artikli 4 lõige 4
Artikli 5 lõige 4	–
Artikli 5 lõige 5	Artikli 4 lõige 2
Artikli 5 lõige 6	Artikkel 6
Artikli 5 lõiked 7, 8, 9, 10	–
Artikli 6 lõiked 1, 2, 3	–
Artikli 6 lõike 4 punkt a	–
Artikli 6 lõike 4 punkt b	Artikli 9 lõiked 1 ja 2
Artikli 6 lõike 4 punkt c	Artikli 9 lõiked 2 ja 3
Artikli 6 lõike 4 punkt d	Artikli 9 lõige 4
Artikli 6 lõike 4 punkt e	–
Artikli 6 lõike 4 punkt f	Artikli 9 lõige 5
Artikli 6 lõige 5	–
Artikli 6 lõige 6	–
Artikkel 7	Artikkel 10
Artikkel 8	–
Artikkel 9	–
Artikkel 10	Artikli 8 lõige 2
Artikkel 11	–
Artikkel 12	Artikkel 12
Artikkel 13	–
Artikkel 14	Artikkel 13
Artikkel 15	Artikkel 14
Artikkel 16	Artikkel 15
Artikkel 17	Artikkel 16
Artikkel 18	Artikkel 17
Artikkel 19	Artikkel 18
Artikkel 20	Artikkel 19
Artikkel 21	Artikkel 22
Artikkel 22	Artikkel 23
Artikkel 23	Artikkel 24
Artikkel 25	Artikkel 25
Artikkel 26	–
Artikkel 27	–
Artikkel 28	–